

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af ligningsloven.

I modsætning til de ligningslovsændringer, der blev gennemført i maj 1968, skal de ændringer, jeg her stiller forslag om, have virkning allerede før kildeskatten træder i kraft, nemlig fra og med indkomståret 1968. Jeg bør måske lige erindre om, at indkomsten i dette år kun skal danne grundlag for beskatning i et begrænset omfang. For statskassens vedkommende skal den nævnte indkomst kun danne grundlag for beskatning for første halvår af skatteåret 1969-70, og for kommuneskattens vedkommende bortfalder skatteopkrævningen for skatteåret 1969-70 for de terminer, hvis sidste rettidige indbetalingsdag falder efter den 31. december 1969.

I lovforslagets § 1, nr. 1, foreslås det i overensstemmelse med boligforliget af 18. januar 1966 at forhøje lejeværdien af egen bolig i enfamilieshus fra 2½ pct. til 2¾ pct. af ejendomsværdien. Denne ændring skal alene have virkning for skatteåret 1969-70, altså for indkomståret 1968.

I § 1, nr. 3, foreslås det at forhøje en beløbsgrænse i reglerne om bevillingsmæssig nedsættelse af den skattepligtige indkomst for skatteydere, der første gang har etableret eller overtaget en selvstændig erhvervs virksomhed. Efter de gældende regler kan indkomsten højst nedsættes med 3.000 kr.; denne grænse foreslås forhøjet til 5.000 kr. under hensyn til den pris- og indkomst-udvikling, der har fundet sted, siden 3.000 kr.-grænsen blev fastsat i 1952.

I § 1, nr. 4, foreslås det, at der i visse tilfælde gives mulighed for en spredning af beskatningen af vederlag for afhændelse af patentret, ophavsret til litterære og kunstneriske værker, ret til mønster eller varemærke eller lignende tidsbegrænsede rettigheder eller af vederlag for afhændelse af såkaldt know-how. Ordningen skal gælde, når der skal svares almindelig indkomstskat af sådanne vederlag, og hvor det er aftalt, at vederlaget ikke skal betales fuldt ud i

afhændelsesåret. I den slags tilfælde kan det virke meget hårdt, hvis hele beløbet kommer til beskatning på én gang i afhændelsesåret. Det foreslås derfor at give skatteydere, som ønsker det, adgang til i afhændelsesåret og de følgende år alene at indtægtsføre de vederlagsbeløb, som efter den oprindelige aftale kunne kræves betalt i det pågældende år. Hvis afdragene faktisk betales hurtigere end oprindeligt aftalt, skal de dog tages til indtægt i betalingsåret. Som nævnt omfatter ordningen kun tilfælde, hvor vederlaget skal beskattes som almindelig indkomst, men altså ikke tilfælde, hvor beskatningen skal ske efter reglerne om særlig indkomstskat. Det skyldes, at behovet for en indkomst-udjævning gør sig gældende i mindre grad ved den proportionale særlige indkomstskat end ved den progressive almindelige indkomstskat. Af samme grund er tilfælde, hvor vederlaget skal beskattes efter reglerne i selskabsskatteloven, heller ikke medtaget, idet selskabsbeskatningen heller ikke er progressiv.

Lovforslagets § 3 indeholder regler om reguleringsfradrag ved skatteberegningen for personer og dødsboer for skatteåret 1969-70. Forslagets bestemmelser herom svarer stort set til de regler om reguleringsfradrag for skatteåret 1968-69, der blev gennemført i forbindelse med skattefradragsreglens bortfald. Hensigten med reguleringsfradraget er jo at give skatteydere, der i overgangsperioden går glip af et særlig stort skattefradrag, en kompensation herfor.

Med hensyn til en række enkeltheder vedrørende reguleringsfradraget skal jeg tillade mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne. Jeg skal her kun fremdrage nogle hovedpunkter, hvor forslaget afviger fra reglerne om reguleringsfradrag for 1968-69.

Efter forslaget skal reguleringsfradraget udgøre det dobbelte af det beløb, hvormed skattebetalingerne i indkomståret 1968 overstiger den beregnede skat for skatteåret 1969-70. Det skyldes, at indtægterne i 1968 kun skal beskattes til staten for halvdelen af skatteåret 1969-70. Reguleringsfradraget